

*Op U, Heer, heb ik mijn vertrouwen
gesteld en in eeuwigheid zal ik niet
beschaamd worden.*

Te Deum

waarna ze in 1959 naar Zwijndrecht is gegaan. Daar werd ze directrice van het schippersinternaat. Ze was daar op haar plaats, vol zorg en aandacht voor de kinderen en voor haar medezusters. Zij liet werkelijk haar hele leven zien hoe goed God is op wie zij haar vertrouwen had gesteld. Ze bekwaamde zich verder voor het werk in het internaat en behaalde het diploma kinderbescherming.

Ook in Zwijndrecht bleek toch weer dat haar gezondheid niet goed was. Het was voor haar een zekere opluchting toen de diagnose van ms werd vastgesteld. Jarenlang heeft ze de ziekte moedig gedragen. Na 18 jaar directrice geweest te zijn in Zwijndrecht is zuster Ans naar Emmen gegaan. Ze was volledig afgekeurd voor het werk, gelukkig is ze orgel gaan spelen wat haar veel voldoening gaf. Haar mobiliteit werd steeds minder. In 1997 is zuster Ans naar Bussum, Mariëngaard, verplaatst. Ze was blij dat ze daar nog de ruimte en de vrijheid had om er in haar scootmobiel op uit te gaan.

In 2014 kort voordat het klooster in Bussum werd opgeheven is zuster Ans in Agnietenhove gekomen. In een interview met haar in het boek "Zicht op Mariënborg" laat ze haar motto weten: "Maak er iets goeds van". De verhuizing naar Agnietenhove was niet gemakkelijk maar het heeft haar uitgedaagd om er iets goeds

In dankbare herinnering aan

Zuster Ans

Anna Agatha Berger

* Alkmaar, 16 juli 1928

† Amersfoort, 26 december 2019

Tweede Kerstdag 2019 heeft God Zuster Ans, Anna Agatha Berger, voorgoed thuis geroepen. Met haar verliezen we een dierbare, lieve medezuster. Zuster Ans kwam uit een groot gezin in Alkmaar. Een zus van haar trad in bij de Zusters van Clara Fey. Februari 1951 is Ans ingetreden bij de Zusters van Onze Lieve Vrouw van Amersfoort. Oktober 1952 is ze als zuster Laurenza, tweede jaars novice, naar de missie op Java, Probolinggo, verplaatst. Juni 1953 heeft ze haar eerste geloften afgelegd in Probolinggo. Ze is nog enige jaren in Lawang geweest en heeft daar voor kinderen in het internaat gezorgd. Helaas speelde de gezondheid haar parten en in 1956 keerde ze voorgoed naar Nederland terug. Het viel haar zwaar Indonesië te verlaten.

Na enige maanden van herstel in Lage Vuursche en het Moederhuis ging ze naar Amsterdam

van te maken en dat heeft ze gedaan in alle opzichten.

Nog maar kort geleden kreeg ze het bericht dat haar jongste zus was overleden. Het heeft haar veel gedaan. Nu mag ook zuster Ans rusten in vrede.

Wij en de familie zullen haar missen, tegelijkertijd weten we ook dat het zo goed is. Wij zijn zuster Ans dankbaar voor haar leven met en voor ons. In die geest van dankbaarheid hebben we tijdens de Eucharistieviering afscheid van haar genomen en haar daarna begeleid naar de begraafplaats van onze zusters te Lage Vuursche.